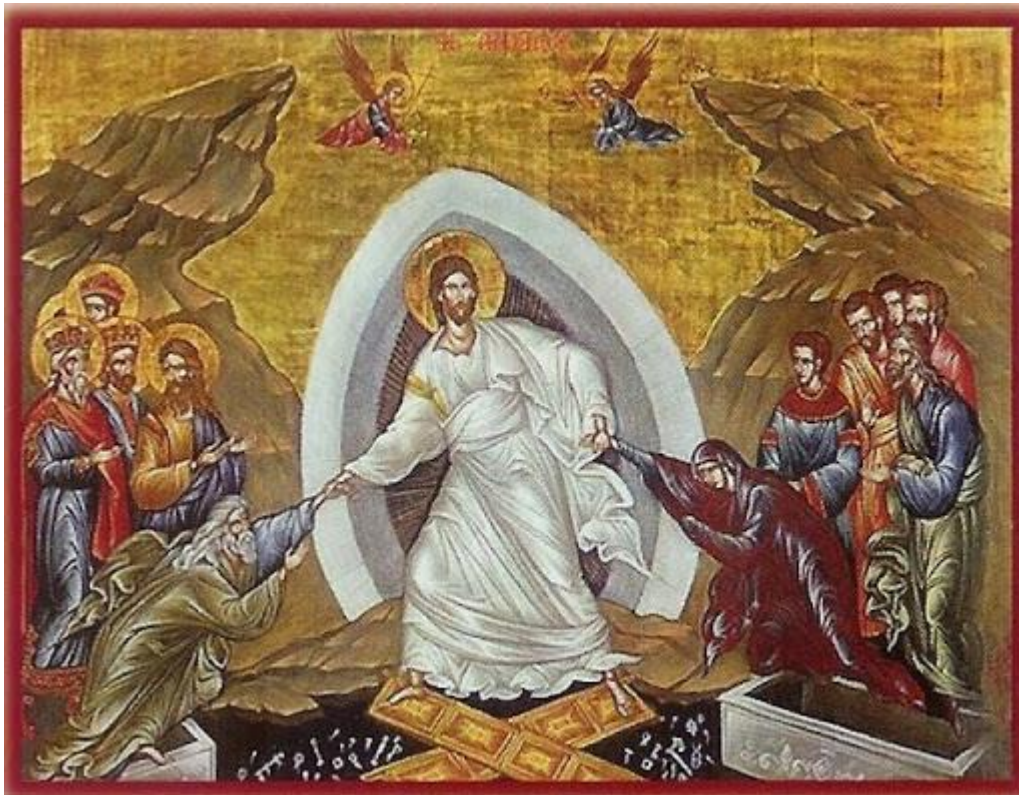

VELIKONOČNA NEDELJA

Na veliko noč je božji grob prazen, zato se –če ga obiščemo –lahko ob njem ustavimo podobno kot Jezusovi učenci: začudeni, da Jezusa ni v njem in vsaj s trohico vere, da je res vstal. Če ob njem molimo, se zahvaljujemo Jezusu, da je za nas umrl na križu, potem moramo doživeti isto, kar sta doživela učenca v Emavsu, ko je Jezus razlomil kruh in sta ga spoznala kot vstalega od mrtvih.

Molitev ob velikonočni sveči

Gospod, v cerkvi, pri oltarju gori velikonočna sveča, mi pa smo prižgali našo velikonočno svečo, ki nas bo v tem velikonočnem času spominjala nate in na naš krst.

Ko jo opazujemo, premišljujemo in molimo. Sveča preganja temo. Naj bo še tako majhna, ima moč, da njen plamen prežene temo. Tesnoba in strah, ki ju zbuja tema, izgineta. Svetloba goreče sveče prižge v nas upanje, da bo v naše življenje posijala luč. Svetlobni učinek sveče se ne more meriti z močjo električne žarnice, vendar ima goreča sveča to prednost, da ustvarja domače, prijetno vzdušje. Ob njej so se nam že kot otroku zaiskrile oči, ob njej smo v času odraščanja sklepali roke k molitvi. Trepetajoči plamen nam vedno seže do srca, se nas dotakne s svojo toplino in nam budi željo po zblžljanju s sočlovekom in Bogom.

Sveča ustvarja praznično vzdušje. Prižigamo jo pri slovesnih kosilih in večerjah, pri krstu in poroki, na božični večer in ob drugih slovesnih praznikih. Kajti soj sveče zbuja v nas skrivnostno in romantično razpoloženje in nam odpira srca za lepoto.

Sveča širi okrog sebe toploto. Le-ta je sicer neznatna, vendar jo začutimo, če držimo roko nad njenim plamenom. Čeprav ne segreje niti najmanjšega prostora, imamo ob njej občutek, da nas greje, da nam je ob njej pri srcu toplo in da ta toplota kot nevidna sila napolnjuje prostor in ljudi.

Sveča je podoba človekovega življenja. Ko stenj prvič zagori, začne sveča – podobno kot vsak človek ob rojstvu – živeti. Čim dalje gori, tem krajša je, tem bliže je svojemu koncu.

Podobno kot človekovo življenje: vsak dan je bliže svoji smrti.

Plamen, ki je enkrat miren, drugič nemiren, nas spominja na dneve, ki minejo brez pretresov in na trenutke, ko se zvijamo od telesne ali duševne bolečine.

Goreča sveča použiva sama sebe, kakor da jo oddana svetloba in toplota povsem izčrpa. Sveča umira, ko služi ljudem. Zdi se, da nas vabi, naj ji bomo podoben: naj širimo okrog sebe svetlobo upanja in toploto ljubezni, pa četudi nam bo to prizadevanje izpilo zadnjo kapljo krvi.

Ker je sveča podoba človekovega življenja, jo prižigamo ob otrokovem rojstvu in jo dajemo v roke umirajočemu.

Kako zelo je Kristus podoben goreči sveči! On je namreč tisti, ki razsvetljuje življenjsko pot številni množici vernikov. Njegova ljubezen ga je pripeljala na križ, kjer se je do konca daroval za druge. Kakor sveča ob oddajanju svetlobe in toplote ugasne, tako je ugasnilo njegovo življenje v službi človeku in Bogu. Njegova zmaga nad trpljenjem in smrtjo je pregnala temo in prižgala luč upanja. Vstali Kristus je postal luč sveta, razsvetljuje vsakega, ki noče hoditi v temi, temveč išče luč.

Zato na velikonočno vigilio duhovnik trikrat zapoje: »Kristusova luč« in verniki s hvaležnostjo odgovorimo: »Bogu hvala!«

Družinsko bogoslužje

Pri križu prižgemo svečo, bogoslužje pa začnemo z znamenjem križa. Nato zapojemo velikonočno pesem ali pa recitiramo tako imenovano Pesem slednico, ki ima pri velikonočni maši svoje mesto po drugem berilu.

Žrtvi velikonočni
naj hvalnice pojo kristjani.
Jagnje je rešilo ovce:
Kristus nedolžni
je z Očetom spravil grešnike.

Smrt in življenje
sta se borila v prečudnem dvobóju:
Gospod življenja je umrl,
zdaj kraljuje živ.

Povej nam, Marija,
kaj si videla na poti!
Grob Kristusa živega
in slavo sem videla vstalega,
angelske priče, prtič in povôje.

Vstal je Kristus, upanje moje,
pred vami pojde v Galilejo.
Vémo: Kristus je res vstal od mrtvih!
Ti, o Kralj zmagoslavni, se nas usmili.

Eden od staršev prebere ali prosto pove nekaj misli o današnjem prazniku.

Velikonočna skrivnost je velika in nedojemljiva skrivnost. Če nam je bil Kristus v božični noči zelo blizu – ker je kot otrok zelo človeški – je isti Kristus na veliko noč bolj nadčloveški: bolj Bog kot človek. Edino, kar je na njem otipljivo, kar lahko prodre v našo zavest, je njegovo trpljenje, njegova smrt. Trpečega Kristusa si je mogoče predstavljati, se z njim istovetiti; toda vstalega? Zato se tako rado zgodi, da človek globoko doživi božične praznike in dogodke velikega petka, ne prevzame pa ga moč vstalega Kristusa. In vendar je treba razumeti božič kot prvo dejanje velikonočne skrivnosti, kot prvi dan velika tedna. Kristus je namreč zato postal človek, da nastopi križev pot in preko trpljenja in smrti dospe do zmage – vstajenja. Kakor božič, tako je tudi veliki petek mogoče razumeti in sprejeti le v povezavi z veliko nočjo, saj je veliki petek po velikem četrtku drugo dejanje velikonočne skrivnosti in predvečer velike noči. Velikonočni prazniki nas vabijo, da se ob njih vprašamo, kakšen je naš odnos do trpljenja in smrti, kakšna je naša vera v Kristusovo in naše vstajenje.

Berilo, ki ga lahko prebere tudi eden od otrok, je iz pisma apostola Pavla Kološanom (3,1–4).

Bratje in sestre, če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, ki sedi na Božji desnici. Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji. Umrli ste namreč in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Ko se bo prikazal Kristus, vaše življenje, tedaj se boste tudi vi prikazali z njim v slavi. - Božja beseda

Lahko smo nekaj časa tiho, nato molimo prošnje, ki jih sami sestavimo, ali pa namesto njih molimo naslednjo molitev:

Gospod Jezus, z radostnim srcem praznujemo tvoje vstajenje. Ko strmimo nad nedoumljivimi skrivnostmi, se ti zahvaljujemo, da si za nas trpel, umrl in vstal od mrtvih. S tem je naše življenje dobilo nov smisel, saj verujemo, da trpljenje mine in da bomo s smrtjo vstopili v novo življenje. Gospod, utrdi našo vero, da bomo z vsem srcem rekli: »Verujem v vstajenje in večno življenje.« - Amen.

Zapojemo velikonočno pesem ali poslušamo primerno glasbo, ali pa molimo naslednjo molitev:

Če sledi kosilo:

Gospod Jezus, učenca sta te v Emavsu spoznala pri lomljenju kruha. Prosimo te, pomagaj nam verovati, da si med nami in z nami. Prosimo te, blagoslovi nas in to hrano, ki jo bomo zaužili. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Če je bogoslužje po kosilu:

Gospod Jezus, po svojem vstajenju si se večkrat pridružil učencem in skupaj z njimi jedel. Verujemo, da si danes tudi z nami, saj smo zbrani v tvojim imenu. Prosimo te, ostani še naprej naš gost, da bo tvoj blagoslov počival nad nami vsemi. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. - Amen.

Če je bogoslužje zvečer:

Gospod Jezus, po vstajenju si se prikazal svojim učencem in jih pozdravil: »Mir vam bodi!« Prosimo te, podari tudi nam svoj mir in blagoslavljal našo življenjsko pot. Skupaj s teboj se obračamo k tvojemu in našemu Očetu ter mu vzklikamo: Oče naš ... *Bogoslužje lahko zaključimo z desetko rožnega venca: ki je od mrtvih vstal.*

Nežič Julka, Družina slavi Boga, Mali družinski obrednik, 116-124

Slike <http://www.nadskofija-ljubljana.si/gospod-jezus-kristus-zivi/>

<http://tedenbozjebesede.blogspot.com/2018/04/teden-bozje-besede-15-4-2018-22-4-2018.html>

Na veliko noč lahko molimo pred jedjo in po njej takole:

Pred jedjo

Apostol Pavel nas vabi: »Če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, ki sedi na Božji desnici.«

Vsemogočni Bog, hvalimo te in slavimo ter prosimo, blagoslovi te darove, da bodo v nas okrepili ljubezen do tebe. Pomagaj nam, da te bomo iskali in našli. Po Kristusu, našem Gospodu. - Amen.

Po jedi

Sveto pismo pravi o prvih kristjanih, da so bili kakor eno srce in ena duša.

Nebeški Oče, naj nikoli ne pozabimo, da pripada naše življenje Kristusu. Naj bomo tudi mi enega srca in enega duha, da bodo tako priče odrešenja tvojega Sina, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. - Amen.